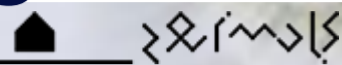

Zeimuļa Ziņas

2018/6

Šajā numurā lasiet:

- „Zeimuļa” malači
- Izstādes
- Konkursi
- Mācību gada noslēgums
- Paveiktais!

IEVIRZI VASARU

2018

MEŽALE, ŽANETE KLUŠA, LINDA MŪRNICĒCE, KRISTIĀNA LIEPIŅA, ELGARS ŽIKARS, LAURA PILKA, EDVARDS ŽIKARS, SAMANTA GENDELE, VIKTORIJA SPROĢE, ARTŪRS ROGOLEVIČS, KAMILA PAVLOVA, MARKS VRONSKIS, KRISTAPS PAVĀRNIĒKS, VALĒRIJA GUĻBINSKA, DANILS BUJNICKIS, DARJA DMITRIJEVA, JĀNIS CĪRULIS, EVERITA LEMPA, AGNESE IVSIŅA, KARĪNA RUNGE, MILANA MATVEJEVA, DANIELLA KRIŠTOPOVA, OĻESJA ZIMINA, SANITA KUZMINSKA, JURIS VAŅKOVS, KRIŠJĀNIS LAIZĀNS, KRISTAPS SALMANIS, VALĒRIJA IVANOVA, LIĀNA RUNČA, RITVARS ADIJĀNS, VIKTORIJA KARZIŅINA, IZABELLA BROKĀNE, ALISE ZAHAROVA, DANIELS UŠAKOVS, RAITIS KAIRIŠS, ELĪNA ŽAVARONKOVA, EMĪLIJA LIPSKA, ERMĪNS RATINSKIS, ANASTASIJA KEDRINA, VIOLETA KUZŅECOVA, VERONIKA ANOSOVA, LĪGA PENTJUŠA, JŪLIJS VAŅKOVS, KRISTĪNE ROGOZOVA, ARTŪRS ROGALEVIČS, KATRĪNA LAPUTJOVA, KSENIJA IVANOVA, JANA IVANOVA, DENISS KURMEĻOVS!

30.maijā plkst. 16.00 Austrumlatvijas radošo palpojumu centrā “Zeimuļš” ar visdrošāko ideju īstenošanu, dejām un dziesmām tiks noslēgts visa mācību gada darbs! Starp daudziem

bērniem, kas gada garumā nākuši šurp veikt lielus un mazus darbus, pulciņu skolotāji min savus izcilniekus. Tie ir: **JELIZAVETA PARFENOVA, JULIANA ŽUKA, HERTA**

„Zeimuļa” gada ģimene 2017

Ikvienam cilvēkam ir ģimene. Daudzi man piekritīs, ka cilvēkam ir ļoti grūti dzīvot bez ģimenes. Ģimene tiešām ir svēta, to ir radījis Dievs, un liels paldies par to! Manā uztverē ģimene ir mūsu dzīve. Labi, ja ģimenei ir vienota, jo tuvākie ir tie, kas mūs mīl kā neviens pasaulē. Ģimene vienmēr sapratīs un atbalstīs. Tā ir visvērtīgākā dāvana pasaulē. Bieži dzirdam par ģimenes vērtībām, kas mainās, bet domāju, ka tieši īstas ģimenes vērtības ir nemainīgas! Protams, katrs teiks, ka viņa ģimene ir vislabākā, bet kāds — bēdīgi pasmaidīs un aizdomāsies... Tikai tuvi cilvēki spēj mūs pieņemt tāds, kādi esam, ar visiem trūkumiem. Savējie katreiz uztrauksies par mūsu nedienām, palīdzēs un piedos. Pat, ja neteiks to skaļi. Ja vecāki mūs kaut kur nelaiž vai ko neļauj, šķiet jau, ka viņi mūs nesaprot un ir vecmodīgi, bet klusībā mēs saprotam, ka tie ir cilvēki, kas vienmēr grib rīkoties, kā labāk. Skumji iedomāties, ka kādam nav ģimenes, tuvinieku. Tad ļoti gribētos, lai katram bērnam būtu pilna ģimene un viņš justu to katru dienu!

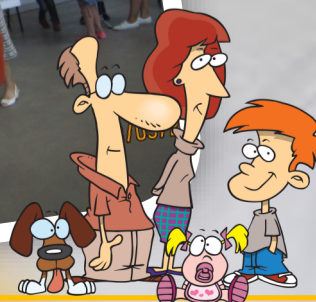
Tā nu ir noticis, ka starp stabilākajām tradīcijām ARPC ir ievietojusies „Gada ģimenes” noteikšana. Rēzeknieši te piesaka ģimenes, kas 2017. gadā ar savu piemēru veicinājušas ģimenes vērtību stiprināšanu. Īstā stunda ir sīta, un nominācijas ir zināmas! Par uzvarētājiem atzītas: **AKTĪVĀKĀ - Gaidu ģimene,**

TALANTĪGĀ—Vasjkovu-Surikovu ģimene,

RADOŠĀKĀ—Salmaņu ģimene,

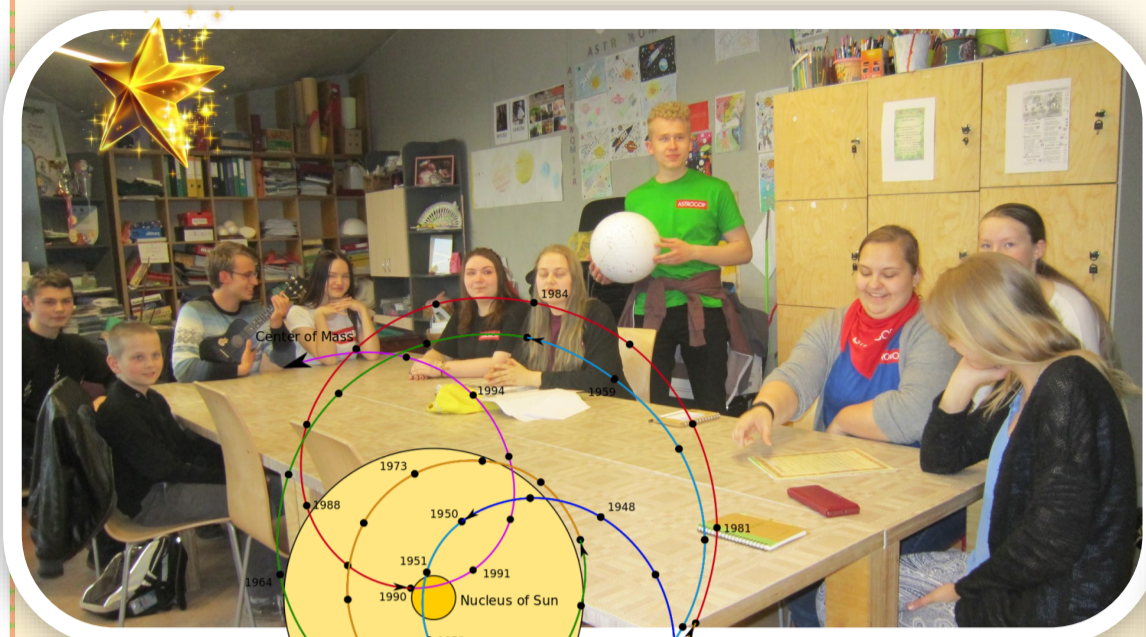
SKANĪGĀKĀ Krastiņu-Gusevu ģimene!

Par ģimenes vērtību un tradīciju saglabāšanu apbalvotas **Mironovu, Ļebedevu un Selecku ģimenes.** apbalvotas Kristīne Vidiņa

arī

Konkurss: Ko tu zini par Visumu?

Kaut arī mazāk sarežģīti Rēzeknē, tepat astronomijas Poišas. Izrādās, ka Visums ir viss, kas pastāv, tātad arī mēs! Protams, galvenie objekti ir zvaigznes, no kurām izveidojas galaktikas. Neticamākais ir tas, ka Visums ir neiedomājami liels, bet zināma tikai viena planēta, uz kuras ir dzīvība - Zeme. Bet tas vēl nav viss: Visums izplešas ar ātrumu 75km/s uz megaparseku (megaparseks ir attālums, ko gaisma veic 3,26 miljonus gadus). Nav zināms, vai Visums ir bezgalīgs, jo vismaz pagaidām tā robeža nekur nav atrasta. Zinātnieki atklāj arvien jaunus datus par Visumu, bet labā ziņa gan ir tā, ka tuvākajos 10 miljardos gadu manāmas izmaiņas Visumā nav gaidāmas! Rēzeknē par to vislabāk zināms Laurai Pentjušai, kas nepadevās arī šogad astronomijas olimpiādes lielajā konkurencē par 1.vietu. Pārspēt visus dalībniekus gluži neizdevās, toties pārbraukt mājās ar godalgu – gan! Sveicam Tevi, Laura!

Visumu pēta kosmoloģija, jautājumi tiek izzināti arī „Zeimulī”, vēl precīzāk—pulciņā pie skolotājas Lienas ar mēs! Protams, galvenie objekti ir zvaigznes, no kurām izveidojas galaktikas. Neticamākais ir tas, ka Visums ir neiedomājami liels, bet zināma tikai viena planēta, uz kuras ir dzīvība - Zeme. Bet tas vēl nav viss: Visums izplešas ar ātrumu 75km/s uz megaparseku (megaparseks ir attālums, ko gaisma veic 3,26 miljonus gadus). Nav zināms, vai Visums ir bezgalīgs, jo vismaz pagaidām tā robeža nekur nav atrasta. Zinātnieki atklāj arvien jaunus datus par Visumu, bet labā ziņa gan ir tā, ka tuvākajos 10 miljardos gadu manāmas izmaiņas Visumā nav gaidāmas! Rēzeknē par to vislabāk zināms Laurai Pentjušai, kas nepadevās arī šogad astronomijas olimpiādes lielajā konkurencē par 1.vietu. Pārspēt visus dalībniekus gluži neizdevās, toties pārbraukt mājās ar godalgu – gan! Sveicam Tevi, Laura!

L.Brīvers

Kaktusi reti zied

Kad un kā zied ktusi, da notiek arī kaktusu izstāde Latvijas „Zeimulī” vislabāk zina Alīda Sila-niece. Daudzi, protams, zina, ka to ziedēšanas laiks un biežums ir dažāds. Taču izrādās, ka lielākajai daļai kaktusu ziedēšanas laiks ir no aprīļa līdz septembra beigām. Maz kas zina, ka kaktusi zied tikai tad, kad ir pieaugu-ši. Līdz tam var gaidīt daudzus gadus, pat desmit vai piecpadsmīt. Interesanti ir tas, ka Latvijā kaktusu audzētāji ir apvienojušies veselā Latvijas Kaktusu un citu sukulentu draugu klubā (www.kaktusi-latvia.lv/index.html). Te domubiedri var izrādīt gan savas kolekcijas, gan dalās kopīgi pasūtīt kādu eksotiskāku stādu vai sēklas no ārvalstu audzē-

tavām. Latvijā reizi ga-dā notiek arī kaktusu izstāde Latvijas Dabas muzejā, dažreiz—arī reģionos. Kluba biedri kopīgi arī ceļo, allaž gatavi redzēt vēl kaut ko jaunu un pār-vest mājās nebijušu kaktusiņu. Latvi-jas audzētāju lutekli savos izmēros nav lieli, jo mūsu klimats ierobežo šo hobiju. Ir zināms, ka piemēram, *Pa-chycereus pringlei*, kam mājās ir Kali-fornijas tuksnesī, izaugt pat līdz 19 m! Izrādās, ka no kaktusiem var vārīt arī ievārījumu! Tam ir maiga garša, pagatavojams bez vai ar nelielu daudzumu sēkliņu un izmantojams dažādiem desertiem, arī gaļai, sieriem u.c. tad nu, ja kādam gadās viesoties pie gardēžiem, neatsakieties šādu zap-ti nobaudīt, varbūt, ka iepatīkas!

Kristīne Vaivode

Uzmanību, bērni zīmē!

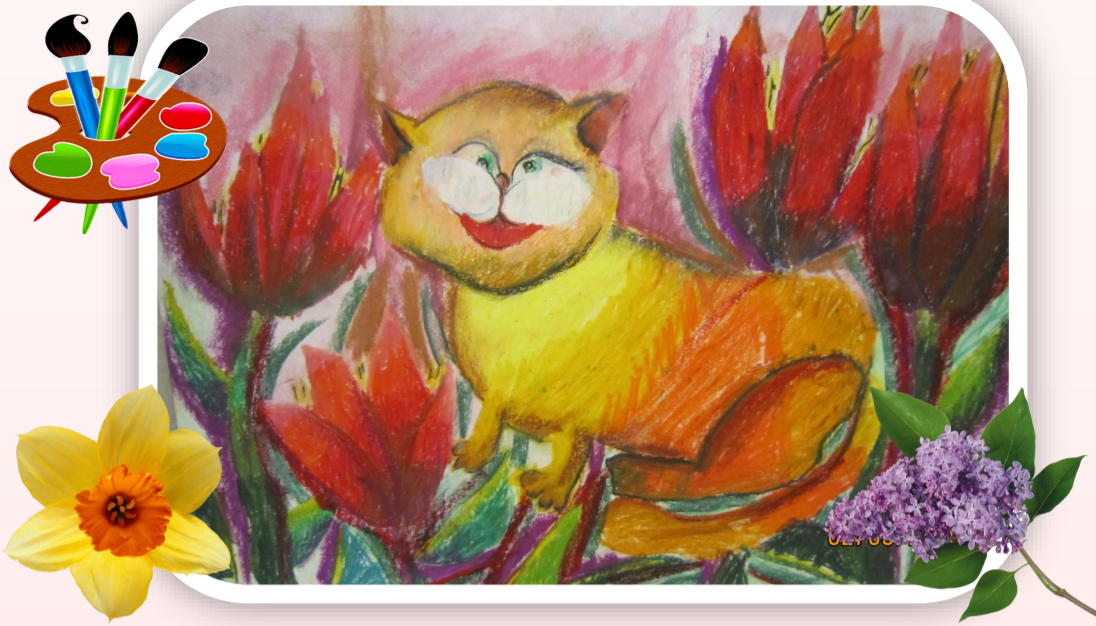
Ja galvā ir daudz ideju, mākslinieka otiņa klausā pati no sevis! Tā parastā baltā papīra lapā sāk drūzmēties viens runcis aiz otra. Katram rokas aizņemtas, jo kas gan var būt labāks par zvejas lomu! To zina katrs, kas kaut reizi mūžā ir pasēdējis upes krastā ar makšķeri rokā. Tiklīdz pludiņš kaut nedaudz sakustas, visa uzmanība tiek sapsprindzināta lielā lomā izvilksanai. Un tad makšķernieks rāda, cik liela zivs izvilka šoreiz, turklāt katrreiz stāstot, tā kļūst lielāka un lielāka...

Ļ. Parfenova

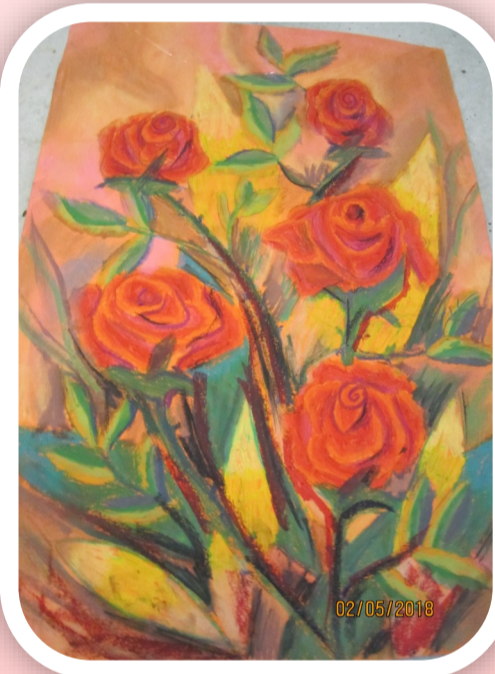
Par ko sapņo kaķis? Vieni teiks, ka par pelēm. Taisnība vien ir... Bet dažkārt runču sapņi ir saistīti arī ar kaut ko skaistāku, piemēram, zveju. Medīt peles agrāk vai vēlāk apnīk, bet toties zveja—nekad! Ar zivju lomu nav kauns parādīties acīs visiem pārējiem pagalma kaķiem, kas no skaudības tad paliek gluži zaļi. Ja paveicas izvilkt kādu lielāku lomu, tu kļūsti pirmais runcis pagalmā! Un tad katrs sapņo atnākt ciemos uz mielastu, paklausīties zvejnieku nostāstus un vēlāk jau, - murrājot naktī uz mūrīša, nosapņot savu liktenīgo zivi!

A.Viļums

Ziedi

Skolotājas J.Dudukalovas vadībā "Zeimuļa" bērni ir noslēguši smagu, bet interesantu darba cēlienu. Tagad tā rezultāts ir aplūkojams izstādē. Kādā gleznā autors mums atklāj brangu runci, kas gozējas puķu dobē. Šķaidrs, ka kaķiem nav ļauts gulēt puķēs, bet šis par to nebēdā. Ieritinājies starp tulpēm, runcis cer, ka saimniece viņu nepamanīs. Tas būtu labi, ja nu vienīgi aplaistīs kopā ar puķēm. Sarkanās tulpes saplaukušas koši, un tikai zaļās runča acis uzmanīgi vēro, vai saimniece nesāk rosīties pa virtuvi.

Turpat blakus vīd rozes, un tā vien šķiet, ka "Zeimuļi" pie sienas kāds aizmirsis ziedu pušķi. Arī tulpes zied līdzās un it kā aicina katru garāmgājēju pasmaržot pavasara aromātu. Lejā aug arī narcises un visiem spēkiem cenšas smaržot vēl stiprāk nekā tulpes. Lilijas šai izstādē gan nav pavasara ziedi, tomēr atgādina, ka tūliņ būs kārtā uzplaukt arī viņām. Rit diena aiz dienas, bet ziedi vēl ilgi rotās šo pelēko gaiteņi.

Jelizaveta Parfenova

KRĀSU

PASAULES PRIEKŠS

Vieniem cilvēkiem patīk diena, bet citiem - nakts. Tāpēc vienus sauc par cīruļiem, bet otrs - par pūcēm. Man labāk patīk tumšais laiks, kad saule jau ir norietējusi. Tad pilsētās saslēdzas visas laternas un reklāmas gaismiņas. Ja debesis nav apmākušās, tad visam pāri mirdz arī mēness. Kā tādā skaidrumā lai iet gulēt? Man miegs nenāk, un es skatos pa logu. Vakaros arī mūsu pilsēta pārvēršas. No mana loga var redzēt mašīnu lukturu gaismu un arī zvaigžņotās debesis. Tad es neticu, ka Zeme ir vienīgā apdzīvotā planēta.

Dienā viss ir savādāk. No rīta negribas celties un nekur iet. Taču pilsēta sāk mosties. Sākas darba steigā. Dažreiz nav laika pat uz sauli paskatīties. Mājas izskatās visas vienādas, visas pelēkas. Visu gadu jāgaida vasara, lai pienāktu siltas dienas. Ar nakti tā nav, tad vienmēr ir vēsi. Naktī pie mums nāk arī sapņi, kurus dienā neredzam nekad...

K.Meirāne

Plūst Rēzekne - caur mani un Tevi

Es piedzimu Rēzeknē pirms 15 gadiem. Man šis brīdis nav palicis atmiņā, toties visa ģimene atceras vēl tagad, kā mani veda mājās no dzemdību nama. Pakaļ ieradās daudz vecmāmiņu un tanšu, bet vectēvs, kamēr jūsmoja par mazajām actiņām un deguntiņu, aizmirsma mašīnā mašīnas atslēgas un onkulim nācās tur ielīst caur lūku, lai atslēgtu to priekš manis! Es taču nevarēju no dzemdību nama pārrasties kājām!

Tālākā mana dzīve noritēja turpat Rēzeknē, Lubānas ielā, kur toreiz pie daudzstāvenēm vēl nebija ne supermārketu, ne arī Nestes benzīntanka ar nemitīgi piebraucošajām mašīnām.

Bērnudārzs manā atmiņā ir palicis kā nemanāma saliņa Rēzeknes upē, jo skolotāja Svetlana Jurjevna prata atrast katram kādu mīļu vārdu. Mums nepatika gulēt pusdienās, gluži kā mūsu vecāku paaudzei pirms trīsdesmit gadiem. Arī piena zupa ar dārzeniņiem mums negaršoja. Atceros, kā reiz marta vidū es bridu uz bērnudārzu pa grandiozām kupenām, kuras bija pāri galvai, jo tas bija marts, un Rēzeknē martam tādām jābūt!

Vasarā es, tāpat kā vairums rēzekniešu, mēdzu dzīvot pie vecmamma, kurp devos ar autobusu līdz "Rītausmai." Izņemot smilšu kasti, ceļi vasarnīcā veda arī pa grēdām, kuras man nelika ravēt. Zemenes, ķiršus un ābolus čiept no kaimiņu dārziem arī nevajadzēja, jo šī labuma pie vecmamma bija daudz. Protams, visi radi brauca šurp

rēzekniešiem saprotama iemesla pēc - cept šašliku, par kuru mūsu saimē atbildīgais vienmēr bija vectēvs.

Pateicoties bezdarbam Rēzeknē, mani vecāki nonāca strādāt Anglijā kādā zirgu fermā, kur atceros, kā ar tiem vizinājos. Atšķirībā no Rēzeknes bērnudār-

Festivāla parka, kas toreiz nebija nekāds Festivāla parks, bet parasts parks ar aizaugušu diķi un neregulējamiem pava-sara paliem, kas appludināju visu šo vietu, kur tagad lepni slejas "Gors".

1.septembrī 1.klasē es rāvos uz skolu kā vairums bērnu. Turklāt es toreiz

atkal devās peļņā. Es, vecmamma un vectēvs gājām viņu pavadīt uz staciju un atvadīdamies nepamanījam, kā vilciens sāka kustēties. Labi, ka nākamā pietura ceļā uz Rīgu ir Sakstagals, kur mēs ar vectēvu lecām laukā un kājām gājām uz Rēzekni. Kad rēzeknieši atgriežas no tuvākiem un tāliem braucieniem, viņi, sadzirdot Sakstagalu, domās jau ir mājās. Mums sanāca otrādi. Kā jūs domājat, vai viegli sūtīt mammu uz Angliju? Diemžēl es neesmu vienīgais bērns Rēzeknē, kas pavadījis savu mammu uz Angliju. Es skumu, bet vienmēr ticēju, ka viņa pārbrauks.

Arī tagad es dzīvoju Rēzeknē, bet kaut kad nākotnē noteikti došos uz ārzemēm. Ļoti iespējams, kad es izaugšu, es vairs nedzīvošu Rēzeknē, bet atbraukšu šurp kā viesis. Es apciemošu savus tuviniekus, jo ilgošos pēc tiem. Es iedomājos, kā ar baudu noiešu pa Atbrīvošanas aleju no tās paša sākuma līdz pašām beigām Ziemeļu rajonā. Es iešu lēni, lēni, iespējams, ar savu ģimeni. Es iešu un centīšos atcerēties, pa kurām vietām staigāju bērnībā, un dažas vietas jau būs jaunas. Es ticu, ka noteikti te būs jaunas vietas, bet neizzudīs arī vecās. Es skumšu un varbūt mani senči mani sa-prātīs un nenosodīs...

Juliana Žuka

za, es pilnīgi nesapratu, ko man saka bērni angļu dārziņā un vienkārši tiem smaidīju, jo kautrējos. Tā kā Eiropas Savienībā darba devēju un darba ņēmēju attiecības ir stingri reglamentētas, mēs atgriezāmies Rēzeknē, atkal Lubānas ielā. Drīzumā mamma mani pieteica zīmēšanas pulciņā Skolēnu Interesu centrā, kas toreiz vēl atradās N.Rancāna ielā. No tiem laikiem man ir palikuši zīmētie mamma un vecmamma portreti un ainava ar vectēvu vasarnīcā. Toreiz tiku zīmējusi arī savu pilsētu - tiltiņu pie

apsolīju mammai, ka labi mācīšos, bet nezin kāpēc nevaru šo solījumu realizēt vēl aizvien. Manā klasē mācījās daļa bērnu no mana bērnudārza, tāpēc man nebija vientuļi. Starp tiem bija arī mana labākā draudzene, kas ar laiku pārstāja būt mana labākā draudzene viņai vien zināmu iemeslu dēļ. Man kļuva skumji, jo ir taču skaidrs, ka nevar nevienu piespiest ar mani draudzēties. Tā ir viņas izvēle, bet man jāpaliek man pašai.

Ekonomiskā situācija Rēzeknē kardināli neizmainījās, un mana mamma

„Zeimuļa” KĀRUMNIEKS Atā, skola!

Maija siltākajās dienās, kad aizloga vairums bērnu rosās pa āru, dažiem prātā aizvien kāds kārums. Aizskriet nopirkt uz „Maximu”, protams, varētu, bet tas nav interesanti! Šādos gadījumos labākais būs doties tieši uz „Zeimuļi”, kur kulinārijas meistarklase pie skolotājas Ineses Sondores ir īstā vieta gardēžiem!

Kārumnieks ir konditorejas gardumu konkurss. Lai tanī piedalītos, galvenais ir zināt vislabāko recepti! Tad vēl nedaudz veiklības un fantāzijas un var sacensties ar jebkuru kulināru!

Šoreiz vislabāk veicās Artūram! Sirds formas kūka nav nekāds joks, tā pa spēkam vienīgi centīgam un atjautīgam puisim, uz kuru droši var paļauties, jo kulinārās prasmes nodērs visos laikos! Pricēties par gardumiem varēja arī klātesošie, bet drošākie, protams, arī nodedūstēt! Rēzeknes konditoriem ir garantēta prasmīga jaunā maiņa!

A.Viļums

Mācību gads ir noslēdzies un var apkopot paveikto! Tūkstoši skolēnu, protams, saņems savas licības, un tas ir drošs vasaras sākuma rādītājs. Skola beidzās! Tomēr jebkura procesa noslēgumu ir ierasts atzīmēt īpaši, tāpēc šoreiz „Zeimuļi” vides sakopšanas iniciatīvas rezultātā ir tapis grandiozs objekts, kas katru ienācēju sagaida foajē. To droši var saukt arī par „Zeimuļa” sargu, jo vērienīgais milzis no kafijas glāzītēm pats uzprasās, lai tam dod vārdu. Nu, kaut vai kādu iesauku... Tā nu atkal sanāk darbs vasarai, bet šoreiz, - tāds nenopietns, fantāziju neierobežojošs. Robotikas pulciņa zēni teiks, ka gan jau te līdz robotam vēl tālu, bet pamēģiniet paši izdzert tik daudz kafijas, tad gan zināsiet! Tad nu lai veicas garšīgajam sargam un skaista vasara visiem bērniem!

V.Munda

Jevgenija Kušča
ARPC „Zeimuļi” vadītāja
26441917
Olita Kuksa
Interesu izglītības metodiķe
27854724

Eleonora Ivanova
Jaunatnes lietu speciālists
26033202
Sarmīte Duncāne
Interesu izglītības metodiķe
25661190

Olga Strode
Metodiķe darbam ar bērniem un ģimenēm
28375137

